

C_2020095DA.01000901.xml
23.3.2020

DA

Den Europæiske Unions Tidende

C 95/9

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 13. august 2019 — Crewprint Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-611/19)

(2020/C 95/07)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Crewprint Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

1)

Er en national fortolkning og praksis, hvorefter afgiftsmyndigheden nægter retten [til at fradrage moms] i forbindelse med en økonomisk transaktion mellem parterne på det grundlag, at denne myndighed anser retsforholdet mellem disse parter (en arbejdskontrakt) for at være svigagtigt, fordi det medfører en fradragsret, og derfor kvalificerer det i overensstemmelse med § 1, stk. 7, i [lov om almindelige skatte- og afgiftsprocedurer] som en aktivitet (formidlingsvirksomhed), der ikke medfører en fradragsret, idet førnævnte myndighed er af den opfattelse, at parternes adfærd har til formål at begå skatteunddragelse, eftersom den aktivitet, som modtageren af fakturaen udøver, ikke nødvendigvis skal antage [denne form for erhvervsvirksomhed], idet den pågældende ligeledes kunne have udøvet den i egenskab af formidler, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser [om momsfradrag] i direktiv 2006/112 (1) og med princippet om afgiftsneutralitet? Har afgiftspligtige personer i denne forbindelse, som et krav for at anvende [momsfradraget], en afgiftsmæssig forpligtelse til at vælge den form for økonomisk aktivitet, som medfører den største afgiftsbyrde, eller udgør den omstændighed, at de under udøvelsen af den aftalefrihed, som de er tillagt, og med formål, der ikke er knyttet til skattelovgivningen, vælger en kontraktform for den økonomiske aktivitet, der finder sted mellem dem, som også har en virkning, som de ikke forfølger, som består i retten til at fradrage moms, et misbrug?

2)

Er en national fortolkning og praksis, hvorefter afgiftsmyndigheden, når den afgiftspligtige person, der ønsker at udøve retten [til at fradrage moms], opfylder alle de materielle og formelle betingelser [for dette fradrag] og har truffet de påkrævede foranstaltninger inden indgåelsen af kontrakten, nægter retten til at fradrage moms på det grundlag, at denne myndighed er af den opfattelse, at oprettelsen af en kæde er unødvendig ud fra et økonomisk synspunkt og dermed udgør et misbrug, fordi underleverandøren, selv om denne er i stand til at forestå leveringen af ydelser, lader andre underleverandører forestå leveringen af grunde, der ikke er knyttet til afgiften, og fordi den afgiftspligtige person, som ønsker at udøve retten [til at fradrage moms], ved accepten af ordren vidste, at dennes underleverandør, på grund af manglende personelle og materielle ressourcer, ville levere ydelserne under anvendelse af sine egne underleverandører, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser [om momsfradrag] i direktiv 2006/112 og med princippet om afgiftsneutralitet? Er det af betydning for besvarelsen, at den afgiftspligtige person eller dennes underleverandør har medtaget en underleverandør i kæden, som den pågældende har en direkte forbindelse til, eller som den pågældende er knyttet til på et personligt eller organisatorisk plan (personligt kendskab, slægtskab eller samme indehaver)?

3)

Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er kravet om, at de faktiske omstændigheder skal fastlægges på grundlag af objektive forhold, da opfyldt under en sag, hvor afgiftsmyndigheden er af den opfattelse, at den økonomiske forbindelse mellem den afgiftspligtige person, der ønsker at udøve retten [til at fradrage moms], og dennes underleverandør er irrationel og ubegrundet, hvilket forhold udelukkende støttes på et udsagn fra nogle af underleverandørens ansatte, uden at den økonomiske aktivitet, som udgør kontraktens genstand, de nærmere omstændigheder og den omhandlede økonomiske kontekst fastlægges på baggrund af objektive forhold og uden høring af direktørerne for den afgiftspligtige person og for de underleverandører, der indgår i kæden, som har beslutningskompetencer, og er det i denne henseende relevant, om den afgiftspligtige person eller aktørerne i kæden har kapacitet til at levere ydelserne, og er det nødvendigt, at en sagkyndig intervenserer i denne forbindelse?

4)

Er en national fortolkning og praksis, hvorefter afgiftsmyndigheden, hvis de materielle og formelle betingelser [for at fradrage moms] er opfyldt, og de foranstaltninger, der [med rimelighed] kan kræves, er truffet, på grundlag af forhold, som ifølge Domstolens domme ikke berettiger [nægtelse af momsfradrag] og ikke er objektive, anser afgiftssviget for at være dokumenteret og nægter retten [til at fradrage moms], alene fordi disse forhold som helhed gør sig gældende for et tilstrækkeligt stort antal af de undersøgte aktører i den identificerede kæde, i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2006/112 og med princippet om afgiftsneutralitet?

(1) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347., s. 1.)